

i udlandet. Endvidere har man ikke medtaget den gældende bestemmelse om, at retten i borgerlige sager efter begæring skal udstede anmodningen om forkyndelse. Efter rådets forslag skal forkyndelse normalt foretages af retten. Endvidere kræver disse anmodninger om forkyndelse ikke mere særlige forudsætninger, jfr. justitsministeriets vejledning af 28. januar 1970.

Til § 159.

Gældende bestemmelse § 160.

Bestemmelsen, der indeholder regler om forkyndelse i Statstidende, svarer i det væsentlige til gældende ret.

Rådet har drøftet, om denne forkyndelsesform i det hele taget burde opretholdes. Det må formentlig erkendes, at det er yderst sjældent, at de personer, forkyndelsen angår, læser Statstidende, ikke mindst hvis de pågældende bor i udlandet.

Spørgsmålet blev for så vidt angår forkyndelse i Statstidende i faderskabssager drøftet i folketinget i forbindelse med behandlingen af lov nr. 253 af 4. juni 1969 om ændring af lov om rettens pleje (Fri proces m. v.): Det blev foreslået helt at afskaffe forkyndelse i Statstidende i faderskabssager. Bestemmelsen blev dog bevaret, efter at justitsministeren i folketinget havde udtalt, at det af retsplejemæssige hensyn er nødvendigt, at der sker en forkyndelse, og at det i enkelte tilfælde kan have praktisk værdi. Denne udtalelse må formentlig gælde med hensyn til alle forkyndelser i Statstidende.

Efter *stk. 1* kan forkyndelse foretages i Statstidende såfremt

1. vedkommendes bopæl eller opholdssted eller arbejdssted her i landet ikke kan oplyses eller

2. forkyndelse efter § 158 skal ske i udlandet og vedkommende fremmede myndighed nægter eller undlader at efterkomme en anmodning herom.

Disse regler svarer til de gældende bestemmelser. I nr. 1 har man dog i konsekvens af forslagets § 157 medtaget arbejdsstedet her i landet.

Derimod har man ikke i forslaget medtaget bestemmelsen om, at der kan ske forkyndelse i Statstidende, hvis i en straffesag sigtede, som vides at opholde sig i udlandet (formentlig med kendt opholdssted), har undraget sig forfølgning ved flugt. Bestem-

melsen anvendes efter det oplyste ikke i praksis. I sådanne tilfælde vil man, såfremt der ikke er grundlag for udlevering, formentlig enten forsøge forkyndelse i udlandet eller stille sagen i bero, til tiltalte vender tilbage til landet.

Stk. 2 svarer til gældende ret, idet man dog har fundet det tilstrækkeligt med bekendtgørelse en gang i Statstidende.

Stk. 3 gentager i lidt kortere form de gældende regler. Man har bl. a. fundet det upåkrævet at foreskrive, at meddelelsen skal sendes i anbefalet brev.

Til § 160.

Gældende bestemmelse § 161.

I *1. pkt.* er i overensstemmelse med, hvad der antages i praksis, indsat en bestemmelse om, at en part i en borgerlig sag kan give afkald på at få underretning om processuelle meddelelser ved forkyndelse.

Reglerne i *2. og 3. pkt.* svarer i det væsentlige til bestemmelsen i gældende lovs § 161.

Til § 161.

Gældende bestemmelse § 164.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til gældende ret, idet man dog ikke har ment at burde indskrænke dens anvendelse til tilfælde, hvor begge parter benytter advokat. Den fremgangsmåde, der er anvist i § 164, svarer stort set til, hvad der følger af §§ 155-157 i rådets forslag.

Til § 162.

Gældende bestemmelser §§ 163 og 166.

Bestemmelsen svarer bortset fra sproglige ændringer ganske til reglen i § 166.

Ifølge § 163 kan meddelelser, som under retsmøde i sagen gives vedkommende person, altid træde i stedet for forkyndelse. De i denne paragraf omhandlede tilfælde vil formentlig alle være omfattet af forslagets § 162.

Til § 163.

Gældende bestemmelse § 162.

Reglen svarer til gældende ret.

Til § 164.

Gældende bestemmelse § 167.

Reglen svarer til gældende ret. Man har dog ikke medtaget bestemmelsen i § 167 om, at der skal ske anmeldelse til vedkommende militære afdelingschef, som foranlediger